

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Geo. Lalchak, President.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро-ві вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Ю. Ляльчак, голова.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

ПРО ВІДКЛИКАННЯ ГЕНЕРАЛЬНОГО СТРАЙКУ В ВЕЛ. БРИТАНІЇ.

Генеральний страйк в Великій Британії відкрито. Представники Трейд-Юніон Конгресу зібралися 12. травня в приміщенні прем'єра Балдуїна при Давінгтон вулиці в Лондоні й після коротких переговорів ухвалили відкрити генеральний страйк з умовою, що між майнерами а властителями копалень негайно розпочнуться переговори й що уряд обіцяє на далі субсидію властителям копалень, а ті з свого боку мають забезпечити відповідну платню майнерам.

Видляючись у всі вісім точок умов, на яких відкрито генеральний страйк, бачимо, що вони писані відомо по воді. На деякі з них властители копалень, годітися же до страйку. Деякі з них можна розглядати двоюко. Одним словом — трейд-юніоні робітників, що вийшли на генеральний страйк а обороні домагати майнерів, простраїкувалиши десять днів, вертають до праці, лишаючи майнерів самих борючись за своє існування, за втримання своєї платні й умови праці, лишаючи майнерів в тому положенні, в якому вони були напередодні страйку.

Яке ж тепер положення майнерів? Положення не дуже рожеве. Коли в 1921 році англійські майнери після довгої заваїтної боротьби програли страйк, то тоді вони цілком самі стояли на полі бою. Інші трейд-юніоні, такі як залізничодорожники й транспортники, відмовилися їх піддержати. Минулого року майнери виграли навіть без страйку, бо всі інші головні трейд-юніоні обіцяли їм підтримку й уряд Балдуїна зликає організаційну силу робітництва.

Щея цього цілком дев'ять місяців з обох боків — з боку уряду й капіталістів та з боку робітників — було витрачено багато старій і енергії, щоб підготуватися до надвигаючоїся неминучої боротьби. Ця боротьба не була непередбачена. Про неї всі знали, до неї всі готувалися. Балдуїн ціною сімдесять мільйонів-десять мільйонів фунтів готувався до страйку як сід підготуватися.

Робітництво також готувалося. На своїх конгресах, конференціях воно вкладає плани, ухвалювало резолюції про єдиний фронт на полі економічної боротьби, а виконувати ці ухвали поручало своїм напів-коронованим лідерам. І коли прийшла рішуча хвилинка бою — лідери відступу не мали. "Гонор-йоб" Томас, секретар юніоні залізничників, плакав, але на генеральний страйк мусів згодитися. Через цілий короткий час генерального страйку реакційні лідери трейд-юніонного та політичного робітничого руху тільки те й робили, що старалися наїти доступ до прем'єра Балдуїна та розпочати переговори. При допомозі Лойд Джорджа вони витягнули лист до уряду архієпископа кантерберського, який закликав не допустити до генерального страйку, вони оскаржували уряд за непоміщення цього листа в газети, й робили все для того, щоб лише відомі переговори. Стали двоїлими лідери на роздоріжжі й плакали, випускаючи зіпну в робітництва, даючи буржуазним пикакам нагоду писати на основі їх двоїлих заяв про неминучий успіх страйку й тим знеохочували робітництво.

І в той час, як більша частина робітничих лідерів хиталася, всі протиробітничі сили в один голос і в газетах і по радіо що хвилини кричали про успіх страйку, про відновлення залізничодорожного руху, про прихід цілого господарського руху країни до нормального стану. Розуміється, все це була брехня. Такий крик потрібний був буржуазній з двох причин: щоб заспокоїти світову біржу й не допустити до впаду на ній престижу англійського капіталу, й для поширення зневіри серед робітництва у власні сили.

Агенти буржуазії слідили за робітничими лідерами на кожну крок десь і ніч. Вони ловили кожне їх необдумане сказане слово, переписували їх заяви й писали про їх розбукту великими буквами на шпальтах газет. "Томас плаче" — писали вони; "Доналд блідий; той здерев'янілий, другий переляканий, що й говорити не може. Це все відомо підлеваюся читачеві. Цим підтримувався на думі буржуазну публіку й підмінювалося певність серед страйкерів, настроювалося загальне вірня в силу страйку.

Що буржуазна преса брехала про прихід країни до нормального стану, що колеса індустрії поймають крутитися, про це вона теж, коли генеральний страйк відкрито, сама присяглася. Понімалюючи про закінчення страйку, телеграма каже, що застій у всій індустрії й торгівлі країни є так великий, що навіть з поверненням страйкерів до праці візьме кілька днів, щоб пустити в рух колеса індустрії й торгівлі. Це говорять буржуазна агенція після того, як через цілий останній тиждень писала, що все йде до нормального стану.

Послухайте, що сам Балдуїн сказав через телеграфічну агенцію "Юнайтед Прес" до "американського народу" (з Вол-стріту) лише день перед закінченням страйку:

"Відкриття генерального страйку. Трейд-Юніон Конгрес хотів зробити, щоб залізничні не працювали, щоб транспорт не горюнувся, щоб відновлення кораблів спинилося, щоб новини не дійшли до народу. І ні одної з цих цілей не досягнув... Залізничні працюють, транспорт двигається, кораблі відлагодуються, новини розповсюджуються".

Ось якого мовою говорив представник капіталу тоді, коли Томас, як пророк Йрема на крушальмих руїнах, сидів і плакав. Плакав не тому, що робітникам важко борючись, що мільйони їх дітей сидять голодні, а тому, що колеса індустрії не крутяться.

Хоч лідери відкляли генеральний страйк, полишивши майнерів самих на полі бою, радюе робітництво свою роль виконало. Члени юніоні, як дисципліновані жовірки великої пролетарської армії, дружно стали до бою з капіталом й відержали на передових позиціях та остали на них навіть після відкриття страйку. Бо відкриття це сталося, хто знає, може на самому передодні великої побіди. Про це можна догадуватися

з той великої вітхи, якою стрінули англійські й світові капіталісти та їх біржні відкликани генерального страйку.

Генеральний страйк в Англії відкрито. Що ж тепер буде з майнерами? Адже ж головна армія уступила а полю бою, лишивши одно своє крило оборонятися від тих всіх нападів, які на него тепер неминуче авалатися. Тяжко тепер прийдеться борючись майнерам. Буржуазні газети пишуть, що голова майнерської юніоні, Сміт, в розпучі; а П бойовий секретар Кук, блідий від здерев'яніння й удару. Цю писанину також треба брати з застереженням. Це є стара тактика буржуазних пикак. Але що поступок лідерів Трейд-Юніон Конгресу наів великий удар провідникам майнерів — цього годі заперечувати. Коли лідери Трейд-Юніон Конгресу й Парті Праці разом з тими, з ким вони годілися, святкують закінчення генерального страйку, провідники майнерів лишиться в своїх офісах на своїх постах. "Якщо трейд-юніонна рада хоче відклати свій страйк і дезертирувати від майнерів — хай дезертує!" — сказав президент майнерської юніоні, Сміт. "Ні, ми не прийемо акції трейд-юніонної ради. Ми віддамо П нашим делегатам в п'ятницю. І так далі, як це нас дотичить, страйк продовжується й ми волюємо борючись" — сказав секретар майнерської юніоні, Кук.

Отже майнери далі борючись за свої інтереси й за інтереси тих, яких трейд-юніонна рада відклатала а поля бою.

Генеральний страйк в Англії відкрито. Годі поки що підсумувати його виграши, чи поразку. Але його значіння — колосальне. Само його відклатання, сама його дев'ятьденна демонстрація потрясла цілим капіталістичним світом.

Тисячі англійський капіталіст закінчили генерального страйку. Але це вітха крив'я сльозами. Ще вчора англійський капіталіст хвалився зльовістю свого Томі, а нині цей Томі дав понюхати англійському капіталістичному світові кулак.

Генеральний страйк закінчився, але треба згадати, що це був перший генеральний страйк в історії Англії. Це була перша генеральна демонстрація сили й класової солідарності англійського робітництва. І якби той страйк не закінчився, від нього англійський капіталіст не заведе вже спокоїни.

В тому найбільше значіння генерального страйку англійського робітництва.

Коли ця стаття була вже набрана, наїшли телеграми, що Генеральна Рада трейд-юніоні генерального страйку відклатала, але, як каже Куркуліство, він "не відклатався". Це є найбільший політичний членом Генеральної Ради, які йдучи на переговори до уряду, а пізніше відклатавши страйк, навіть не повідомили про це провідників майнерської юніоні. Говорили про умови для майнерів без тих, кого ця справа найбільше дотичить.

Так гетьовно по дезертирські поступили головні провідники Трейд-Юніон Конгресу Великої Британії.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ З'ІЗДИ ТУРФДІМ В АЛБЕРТІ Й САСКЕЧЕВАНІ.

Всім відділам і товариствам ТУРФДІМ, як також робітничим і фармерським організаціям взагалі, відомо вже з проголошення в "У.Р.В." і "Ф.Ж." програм, що в червні, 1926 р. відбудуться два провінційні з'їзди Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім. Перший з них — провінції Алберти й Бритиш Колумбії відбудеться 10, 11, 12. червня в Едмонтоні, а другий — провінції Саскечевану відбудеться 17, 18, 19. червня в Саскечевані.

Ці з'їзди мають велике значіння для українських робітників і фармерів згаданих провінцій. Хоч головну програму організаційної й культурно-освітньої праці ТУРФДІМ, звичайно, виробляє всерейський з'їзд, то поза цим є ще багато ріжних справ в кожній провінції, які вимагають обговорення й вирішення. Так само навіть певне рішення в житті всіх учасників всерейського з'їзду вимагає, щоб організації кожної провінції з'їхалися й поговорили над тим, як ті ухвали в умовинах своєї місцевості краще перенести в життя.

Помінувши вже й це, провінції Алберти й Саскечеван, як найбільше заселені українським фармерами, мають свої чисто специфічні справи, про які можуть говорити й вирішувати лише робітники й фармери на місцях.

Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім, як це вже каже нам сама його назва, є організацією робітничо-фармерською. Значить, вона повинна провадити свою працю однаково як серед робітників, так і серед фармерів. Однак до цього часу головна робота провадилася переважно між робітниками. Причини цьому були ті, що робітників скорше організували й успішні налагодити свій організаційно-освітній апарат: виховали певний кадр відповідних робітників, поорганізували освітні комітети, налагодили спільні читання, поорганізували драмгуртки, хори, мандиїнові та інші оркестри, позакладали діточі школи, школи для неграмотних і т. ин.

Створити все це взяло довге роки, протягом яких втрачено багато енергії. Тяжко при-

ходилося робітникам це творити. Без попереднього досвіду — вони часто робили це наїважно, помилялися, блудили, зневіривалися й знову бралися за роботу.

Коли наблизалися краєві з'їзди нашої організації, то часто були товариші, а навіть цілі відділи, що казали: нащо ми маємо посылати делегата на з'їзд та тільки витрачатися. Хіба те, що наш делегат поїде на з'їзд, то він багато там може, або багато він принесе нам користі? І дуже помилялися ті, що так говорили й так вирішували. З'їзди все й всюди є тими дивинами, що пхають організцію вперед по шляху її розвитку. І всі ті відділи, що кожного року посилали на з'їзд своїх делегатів, що брали у з'їздах активну участь, краще розвивалися.

Тепер черга за фармерами. Фармерам тяжче організуватися й виконувати всю ту організаційну працю, яку виконують робітники. Фармери не живуть збитово масою, як робітники. Потім, умовина праці, головною ділою, віддала від приміщення організації не дають змоги фармерам видавати стільки праці організації, як це роблять робітники. Але за те фармери тепер мають одну добру нагоду провадити організаційну працю, якої не мали робітники, — це досвід робітників. Фармерам, якщо вони цього хочуть, нема потреби блудити, шукати шляхів та організаційних засобів. Їм треба лише слідувати робітникам, яким спосібом вони осетли свої успіхи, й досвід робітників перенести на свій ґрунт пристосувавши його до своїх вимог.

Досвід нашої організації тепер всіма силами намагаються використовувати ріжні ворожі нам організації. Вони вже й мандолинові оркестри закладають, й жіночі відділи, вже й про свої доміняльні інкорпорації думають. Ажкже, всі ті, що кричали незаписувати будинків на ТУРФДІМ, бо Попович потягне їх до Вінніпегу, нині самі збираються "стягати їх до Вінніпегу", колиб тільки хтось записав.

Добрі приклади все зарозумілі, тільки не для всіх вони "здриві". Прикладом роботи працюючих не завжди властиво

поживитися тим, що пхають змоста в воду й хочуть, щоб їх за це величали. Але приклад одної групи працюючих для другої — все буде добрий.

Тому фармерам таки багато в дечому треба брати приклад з робітників. А робітників в додаток до цього, дадуть своїм товаришам по праці ще й всяку можливу допомогу, як давали їй досі.

Для того треба робітникам і фармерам з'їхатися разом, вислухати одні других успіхи й недостачі, порадитися, обговорити, вирішити й тоді робити. Може дехто скаже: "Та ми вже з'їхалися два чи три рази й ще великого поступу не зробили". Не все дається відразу. І не всі ми вміємо замчати свій поступ. Ми часом зовсім забуваємо, чим ми вче-

"РЕВОЛЮЦІЯ" В ПОЛЬЩІ.

"Революція" в Польщі — так кажуть нам телеграми, що наїшли з Європи. "Революція" в знаках навілення. Просто одна зрад польської шляхти повсталі проти другої: Пилсудському надокучило бути генералом-без війська, сидіти без діла за дивитися, як інші розкрадають казну й рабують господарство Польщі.

А я що, хіба від мачухи? каже Пилсудський. Зібрав довкола себе військову кліку й рушив на Варшаву, як Муссоліні свого часу йшов на Рим.

Останніми тижнями сталося ряд великих злодійських скандалів у вищих урядових установах Польщі. Соєм відкритим бюджет пропозити прем'єром Скішниським. Скішниський зрецигував. На його місце мовитився ще гірший марнотратник, Грабські. Нарешті прийшов представник куркуліства, Вітос. Але Пилсудському й той не до смаку. І він рушив на Варшаву.

Пилсудські — "соціаліст". Муссоліні — також. Отож Пилсудський несе Польщі "соціалізм" після рецепти Муссоліні.

Чи приїде Пилсудський до влади? Правдоподібно, що так. Польща обкрадена, голодна, оліподаткована, колонія французького капіталу. Робітничого перевороту трудно-там тепер сподіватися. Все, що було зново, активного в робітничому русі — снитя в тюрмах, або на тамтовому світі вже. Польські соціалісти вірно слухали шляхти й робітничої влади вони гірше бояться, чим фашистської. Безробітні маси, через заганяний у підпілля комуністичного руху, не мають відомого проводу й вони, коли не всі, то більша їх частина, можуть піти за тим, хто зі зброєю в руках віде проти першого злодійського уряду. Байдуже, що той, за яким вони нині йдуть, буде завтра гірше їх обкрадати.

Але Пилсудські в своему похолоділи. Вони не спіраються на ніжку з працюючих груп Польщі, ані на робітництво, ані на селянство. Він спірається на військову зграю, з якою будував він в 1920 році Польщу "від моря до моря". Ось ця військова кліка, після поразки під Київом й ганебної втечі з радянських земель — починає відносити голову.

З приходом Пилсудського до влади зміниться внутрішня й зовнішня політика Польщі. Внутрі країни ще гірше запанує військова камарілья, забракне зброю на адресу Радянських Республік. В цьому нема сумніву. До Варшави знову позлазяться петлюрівські воші. Вони вже починають ворухитися в Празі та Парижі, відбуваючи там свої "конгреси" одночасно з конгресом російських монархістів. Андрій Левицький, який перший від імени Петлюри зрікає Галичини на користь Польщі, вихав недавно з Варшави до Праги й Парижу навізувати кожнакити та повідмляти розпорешу братру по поході Пилсудського.

Прихід Пилсудського — це значить розпочаття нових бандитських нападів з Польщі на радянську територію. Тільки тепер вже не 1920, ані 1922 роки. Тепер вже 1926 рік, дев'ятий рік існування радянської влади. Тому не хочеться вірити, що знайдеться багато охотників для "прогульки" на радянську територію.

Хіба піде сам Пилсудський, пошлувавши міжнародні капіталістів. Якщо піде — то тим краще. Тоді тільки в Польщі прийдуть до влади працюючі. Але ми віримо, що ним разом, хоч Пилсудський приїде до влади, він, замість доступу до Чорного моря, вдоволяться доступом до польської скарбниці. Хіба... хіба вона таки цілком порожня? Ну, в такому разі прийдеться йти туди, куди каже Чемберлейн.

Мусій.

Поки в середі відклатили страйк, лондонська біржа гула.

Коли ж в четвер побачила, що відклатили страйк не відклатався, біржа знову в плач.

Підчас страйку в Лондоні виходило чотири буржуазні газети. Як страйк відклатано — в четвер вийшло тільки дві газети й ті лише по чотири сторінки мали.

Ще підчас генерального страйку залізничні в Англії працювали майже нормально. Як генеральний страйк відклатано, залізничні почали працювати нормально без "майже".

А от конференція майнерських делегатів відтягнена, бо... делегати ще в дорозі автотомобілями... бо потяги не ходять. Дивовижна нормальність.

ра були, а чим є нині. Представники ТУРФДІМ вже сім разів з'їхалися до Вінніпегу з ціллю Канади. Яка з цього користь? Порівняйте стан нашої організації зі станом 1920 року й свідомість її членів з урівнем тодішньої свідомості, а побачите тоді користь.

Тому на цьому місці ми кличемо всі відділи й товариства ТУРФДІМ в Алберті, Бритиш Колумбії й Саскечевані, всі прихильні ТУРФДІМ робітничі та фармерські організації, готуватися до цих двох провінційно-нальних з'їздів ТУРФДІМ. Візьміть, товариші робітники й фармери, численну й активну участь в цих з'їздах для добра організації своїх місцевостей і для своєї власної користі.

М. Шатувський, секр. Ц.В.К. ТУРФДІМ.

Трейд-юніонна влада каже — страйк відклатаний. Прем'єр Балдуїн потверджує... А на залізничних в Лондоні вівіски: "Замкнено, бо страйкері не вернули до роботи."

Фабриканти домагаються від робітників порвання трейд-юніонних карток.

Це значить відклатати генеральний страйк "unconditionally".

Генеральна Рада трейд-юніоні відклатала генеральний страйк.

А езекутиви трох залізничодорожних юніоні вилдали відозву до залізничодорожників продовжати страйк.

Генеральна Рада відклатала генеральний страйк, а секретар майнерів Кук заявляє, що сотки телеграм наїшли з цілої країни, в яких робітники домагаються продовження страйку.

Може статися таке, що генеральний страйк може бути генеральним без Генеральної Ради.

Олівер Балдуїн, соціалістичний син капіталістичного прем'єра, каже, що як тільки король видав відозву закінчити страйк без взаємної згоди, залізничодорожні компанії почали вороже відноситися до робітників.

Зрозуміли наказ.

Як могло так статися, що капіталістичний прем'єр породив соціалістичного сина?

Зовсім природно. Капіталістичний лад буде мати своїм сином лад соціалістичний. Що він його не хоче ще породити, то тільки тому, що боїться родових болів, які неминуче приїсуть йому смерть.

Генеральна Рада трейд-юніоні генерального страйку відклатала "unconditionally", а прем'єр Балдуїн надзвичайного закону не відклатав також "unconditionally".

Підчас генерального страйку по цілій країні положення поліпшувалося. А після відклатання страйку — "throughout the country the unions and employers were deadlocked".

В Польщі "творюція". Пилсудський зняв Варшаву, а президент Войцеховський й прем'єр Вітос втікли в Белведер (президентський свинище) і спивають "Челами земі".

Пилсудський дуже завзятий воюа. Не вдалося йому заввоювати Київ, то він заввоював Варшаву.

В 1905 році царські генерали провоювали Манчжурію й Порт Артур, але... заввоювали царів Сибір.

Зробили присягу. Хоч на короткий час мали куди працюючі заслати царя.

Кажуть, що у Варшаві, творми найстрашніші. Може вони також придадуться польським робітникам для їх теперішніх заввоювників.

В Польщі президент назначив прем'єра.

Президент Польщі віт до Белведеру, а Пилсудський віняє за ним, щоб той зробив його прем'єром.

Чудасі діються тепер на світі. Одного дня президентом, другого вітказом. Одного дня злодеєм, другого діячем.

Це називається "політична стабілізація".

Буржуазно.

ХАТА НА ПРОДАЖ.

Хто хотів-би купити хату, яка знаходиться в польщі в сусідстві Укр. Роб. Дому, хай зараз подає на листу до офісу Укр. Роб. Дому своє ім'я, адресу і офірту.

Хто її купить, мусить зробити всякі приготування, щоб її як найкорше з площі забрати.